

Krátké zamyšlení nad Štěpánovou modlitbou ke Kristu

„Když Štěpána kamenovali, on se modlil: Pane Ježíši, přijmi mého ducha.“ (Sk. 7:59)

Znal stejně jako i ti kamenující výrok z Kazatele 12:7 „*A prach se navrátí do země, kde byl, duch se vrátí k Bohu, který jej dal.*“ Štěpán tím vyznal, že Kristus je jeho Stvořitelem. Kdyby byl Ježíš jen prvním stvořeným andělem (jak učí SJ), Štěpán by se krátce před svou smrtí dopustil modlářství.

Přihlížející Saul se později ve svém postoji ke Kristu jako Stvořiteli ztotožnil se Štěpánem, když se ke Kristu sám modlil, a dále kromě jiného přenesl text Davidovy modlitby ze Žalmu 102:26-28 na Krista: „A ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou *dílem tvých rukou.*“ (Žid. 1:10-12)

Je zřejmé, že slovy modlitby může být osloven výhradně Stvořitel. Apoštol Pavel tím opětovně demonstroval svůj pohled na Kristovu podstatu.

(Více na www.rozcesti.org, „Biblické odpovědi křesťana na otázky svědků Jehovových“, str. 38-54).

Zkratky

PNS – Překlad nového světa

EP – Ekumenický překlad

KB – Bible kralická

Pe – Překlad O. Petru

Tento materiál a řadu dalších
si můžete stáhnout na:
www.rozcesti.org

Biblické modlitby ke Kristu

Prosby ke Kristu, vzývání jeho
jména, děkování, atd.

Tento stručný přehled Biblických textů je možné půjčovat, darovat nebo citovat svědkům Jehovovým, kteří odmítají oslovit Pána Ježíše Krista prosbami, vzáváním jeho jména, děkováním, apod. Následující příklady apoštolů a učedníků mohou promluvit do jejich mysli i srdce. Více na www.rozcesti.org, „Biblické odpovědi křesťana na otázky svědků Jehovových“).

Pán Ježíš nás ujišťuje, že naše prosby vyslyší a naplní

„A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby oslaven byl Otec v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, *já to učiním.*“ (Jan 14:14 EP)

Apoštol Pavel prosil Krista

„Třikrát jsem kvůli tomu prosil Pána, aby to ode mě odešlo, ale řekl mi: ‚Moje milost ti stačí. *Má moc* se plně projeví uprostřed slabosti.‘ Milerád se tedy budu chlubit svými slabostmi, aby na mně spočívala *Kristova moc.*“ (2. Kor. 12:8, 9 B21, podobně i PNS)

Učedník Štěpán prosil Krista

„Zatímco ho kamenovali, Štěpán se **modlil** (PNS „**úpěnlivě prosil**“): „Pane Ježíši, přijmi mého ducha“. (Sk. 7:59)

Obě uvedené prosby jsou naplněním Kristových slov: „Až doposud jste o nic neprosili v **mém jménu. Proste a dostanete.**“ (Jan 16:24) Apoštol Pavel prosil Krista o sílu neustále. Proto ji vždy obdržel: „Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.“ (Fil. 4:13 EP)

Vzývání Kristova jména – praxe všech prvotních křesťanů

„Ananiáš namítl: „Pane, slyšel jsem od mnoha lidí, kolik zla ten muž napáchal tvým svatým v Jeruzalémě. A teď má i zde od vrchních kněží pověření, aby spoutal všechny, kdo **vzývají tvé jméno.**“ (Sk. 9:14 B21, stejně i PNS)

„Církvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým, spolu se všechněmi, kteříž **vzývají jméno našeho Pána Jezukrista** na všelikém místě, i jejich i našem.“ (1. Kor. 1:2 KB, stejně i PNS)

„Každý, kdo bude **vzývat jméno Páně**, bude zachráněn.“ (Řím. 10:13 Pe)

Poznámka k Řím 10:13

Pavel zde cituje výrok z Joele 2:32 a přenáší jej na Krista. Tato skutečnost je nepřehlédnutelná, čteme-li následně po Řím. 10:13 také verš 14: „Jak ho však mohou **vzývat**, když v něho **neuvěřili?** A jak v **něj** mohou **uvěřit**, když o něm ještě neslyšeli?“ Anebo o několik veršů dříve: „Hle, kladu na Sionu kámen úrazu. Kdo však v **něj uvěří**, nedojde hanby.“ (Řím. 9:33 Pe)

Je také dobré vědět, že ve všech třech shora uvedených textech je užito jednotně pro slovo „**vzývat**“ řecké slovo „**epikaleomai**“. Tím je doloženo, že se jedná o slovo významově stejné, ať se týká vzývání novozákonního jména Kristus, či citace starozákonního textu o vzývání JHVH z Joele 2:32, přeneseného do epištoly Řím. 10:13.

Vše podtrhuje text ze Sk. 4:11,12 Pe: „On je ten kámen, který jste vy při stavbě vyhodili, ale z kterého se stal kámen úhlový. V nikom jiném není spásy. Na celé zemi není lidem dáno **žádné jiné jméno, skrze které bychom mohli dojít spásy.**“ A znovu: „Každý zajisté, kdožkoli vzýval by jméno Páně, **spasen bude.**“ (Řím. 10:13 KB)

Pavel děkoval Kristu

„**Děkuji** tomu, který mi dal sílu, **Kristu Ježíši**, našemu Pánu, že mně uznal za hodného své důvěry, aby mi mohl svěřit tuto službu.“ (1. Tim. 1:12 Pe)

Osobní vztah s Kristem

„Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a **kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.**“ (Jan 6:37 EP) Pán Ježíš nám dává záruku, že přijdeme-li k němu s našimi prosbami, bude se nám věnovat.

„Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a **budu sním večeřet a on se mnou.**“ (Zj. 3:20 EP) Zjevně se jedná o vzájemné obecenství – viz dále.

Stejné společenství s „Otcem“ i „Synem“

„Co jsme tedy viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli s námi společenství. **Naše společenství** je totiž s **Otcem** i jeho **Synem** Ježíšem Kristem.“ (1. Jana 1:3 B21)

„Miluje-li mne kdo, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat, a **přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.**“ (Jan 14:23 Pe) (Společenství s „Otcem“ i „Synem“).

„Žádný nepřichází k **Otci** než skrze mne.“ (Jan 14:6)

A naopak: „Nikdo **ke mně** nemůže přijít, pokud ho nepřitáhne můj Otec.“ (Jan 6:44)

Pavlova výzva k nepřetržitému vztahu s Kristem

„Kterýž umřel za nás, abychom buď že bdíme, buď že spíme spolu s ním živi byli.“ (1. Tes. 5:10 KB)